

Projekt architektury pamięci agenta Lolek

Aby agent Lolek mógł zapamiętywać epizody, fakty i procedury oraz bezpiecznie integrować narzędzia, proponujemy kompleksową strukturę bazy danych rozszerzoną o różne rodzaje pamięci. W schemacie Prisma uwzględniamy modele do przechowywania: historii konwersacji, **pamięci epizodycznej** (wydarzeń), **semantycznej** (faktów z embeddingami wektorowymi) i **proceduralnej** (reguł, instrukcji), a także długoterminowych zadań i logów decyzji. Dodatkowo projektujemy tabele **Dokumentów** z polami tekstowymi i wektorami (pgvector) oraz **Narzędzi i Poświadczania**, by agent mógł bezpiecznie korzystać z Gmaila, GCP itp. Poniżej kluczowe modele Prisma:

```
model Conversation {
    id      Int      @id @default(autoincrement())
    title   String?
    createdAt DateTime @default(now())
    messages Message[]
}

model Message {
    id      Int      @id @default(autoincrement())
    conversation Conversation @relation(fields: [conversationId], references: [id])
    conversationId Int
    role     String    // 'user', 'assistant', 'system' itp.
    content  String
    timestamp DateTime @default(now())
}

model EpisodicMemory {
    id      Int      @id @default(autoincrement())
    eventTime DateTime // czas zdarzenia
    description String // opis zdarzenia (np. "Wgrałem plik X")
    conversation Conversation? @relation(fields: [conversationId], references: [id])
    conversationId Int?
    createdAt    DateTime @default(now())
}

model SemanticMemory {
    id      Int      @id @default(autoincrement())
    fact    String   // ustrukturyzowana informacja/fakt
    embedding Unsupported("vector(1536)") // wektor semantyczny (pgvector)
    createdAt DateTime @default(now())
}
```

```

model ProceduralMemory {
    id          Int      @id @default(autoincrement())
    instruction String   // procedura/reguła („gdy pytanie o raport, sprawdz
    tabelę Y”)
    createdAt   DateTime @default(now())
}

model Document {
    id          Int      @id @default(autoincrement())
    title       String?
    content     String   // zawartość dokumentu lub metadane
    embedding   Unsupported("vector(1536)") // wektor do wyszukiwania semantycznego
    createdAt   DateTime @default(now())
    updatedAt   DateTime @updatedAt
}

model LongTermTask {
    id          Int      @id @default(autoincrement())
    title       String
    description String?
    status      String   // np. 'PENDING', 'IN_PROGRESS', 'DONE'
    createdAt   DateTime @default(now())
    dueDate     DateTime?
}

model DecisionLog {
    id          Int      @id @default(autoincrement())
    decisionTime DateTime @default(now())
    context     String   // opis sytuacji lub zapytania
    action      String   // podjęta akcja
    rationale   String? // (opcjonalne) „rozumowanie” agenta
    outcome     String   // wynik (sukces, błąd itp.)
    task        LongTermTask? @relation(fields: [taskId], references: [id])
    taskId     Int?
}

model Tool {
    id          Int      @id @default(autoincrement())
    name        String   // np. 'Gmail', 'GCP'
    description String?
    config      Json?    // konfiguracja API lub OAuth
}

model Credential {
    id          Int      @id @default(autoincrement())
    tool        Tool     @relation(fields: [toolId], references: [id])
    toolId     Int
}

```

```

accessToken String // zaszyfrowany token dostępu
refreshToken String?
expiresAt DateTime?
scopes String? // zakresy uprawnień OAuth
}

```

- **Pamięć epizodyczna:** tabela `EpisodicMemory` loguje konkretne zdarzenia z agentem – czas i opis wykonanej czynności. Wspomnienia epizodyczne przechowujemy w ustrukturyzowany sposób, jak sugeruje literatura ¹. Na przykład przy wgraniu pliku X dodajemy nowy wpis z `eventTime` i `description`. Agent może przeszukiwać te wpisy np. SQL-owo (filtrując po dacie, słowach kluczowych), aby przypomnieć sobie konkretne incydenty ¹.
- **Pamięć semantyczna:** tabela `SemanticMemory` przechowuje uogólnione fakty i relacje wraz z embeddingiem wektorowym. Dzięki kolumnie `embedding` (pgvector) i indeksowi wektorowemu agent wykonuje semantyczne wyszukiwanie (RAG) w zbiorze wiedzy ² ³. W praktyce pytając o daną informację, agent najpierw konwertuje zapytanie na wektor i znajduje podobne wektory w `SemanticMemory`, a następnie łączy wynik z filtrem kontekstowym (np. kontekst dziedziny). Takie semantyczne wyszukiwanie wspiera uogólnienie faktów ².
- **Pamięć proceduralna:** tabela `ProceduralMemory` zawiera instrukcje lub reguły realizacji zadań (np. „gdy pytam o raport, sprawdź tabelę Y”). To zapisane procedury działania nawykowego agentów – analogiczne do ludzkiej pamięci proceduralnej ⁴ ⁵. Każdy wpis to gotowa reguła lub szablon działania, który agent może zastosować bez ponownego wnioskowania (np. na podstawie `ProceduralMemory.instruction`).
- **Dokumenty (wiersz z wektorem):** tabela `Document` przechowuje ważne pliki i notatki (e-maile, raporty, kod itp.) wraz z embeddingiem. Dzięki temu agent może przeszukiwać dokumenty zarówno klasycznie (np. pełnotekstowo przez SQL/GIN/BM25), jak i semantycznie (przez pgvector) ⁶ ⁷. Można np. filtrować dokumenty po dacie nadania lub nadawcy (SQL), a następnie zebrać najbardziej podobne wektorowo do zapytania. Wykorzystujemy hybrydowe przeszukiwanie: kombinujemy przeszukiwanie leksykalne z wektorowym, co poprawia precyzję i recall ⁶ ⁷.
- **Zadania długoterminowe:** tabela `LongTermTask` śledzi cele i zadania wieloetapowe (np. „Wdrożenie aplikacji na Vercel”). Pozwala planować i śledzić status działań wykonywanych przez agenta. Agent zapisuje tam zadania wygenerowane przez użytkownika lub siebie, co stanowi element jego długoterminowej pamięci planistycznej.
- **Logi decyzji:** `DecisionLog` rejestruje każdą podjętą przez agenta decyzję – czas, kontekst (np. zapytanie lub problem), wykonaną akcję, uzasadnienie (rationale) i wynik. Dzięki temu po błędzie można przeanalizować, dlaczego agent zdecydował tak, a nie inaczej, oraz zapisać lekcję z tej sytuacji. Przykładowo, jeśli deploy na Vercel zakończył się niepowodzeniem, wpisujemy log z opisem błędu i podjętymi krokami. Po poprawie wnioskujemy nowe **lekcje** – mogą być zapisane w `ProceduralMemory` lub w nowej tabeli `Lesson` wiążącej się z logiem błędu. Na podstawie literatury AI wiemy, że kluczowe jest śledzenie rezultatów poszczególnych decyzji, by móc wyciągać wnioski ⁸ ⁹.

Każdy model Prisma ma indeksy i więzy zgodne z potrzebami (np. pełnotekstowe GIN na polach tekstowych, HNSW na kolumnie `embedding`), by przyspieszyć zapytania. Dla pamięci semantycznej i dokumentów

używamy rozszerzenia pgvector (wektor długości np. 1536) ¹⁰, a w Prisma deklarujemy je jako Unsupported("vector(1536)") (w przyszłości dostępne wprost) ¹¹. Dzięki takiej strukturze agent Lolek posiada **trzy warstwy pamięci** – epizodyczną, semantyczną i proceduralną – jak opisują źródła ¹

3 5 .

Hybrydowa strategia wyszukiwania

Aby agent odpowiadał precyjnie na pytania (np. „znajdź maila z wczoraj”), łączymy **wyszukiwanie klasyczne z wektorowym** (hybrydowe RAG). Przykładowy scenariusz: najpierw filtryjemy dane za pomocą SQL (np. WHERE date = yesterday) lub zapytania pełnotekstowego LIKE/BM25 po temacie/treści), co gwarantuje ścisłe spełnienie kryteriów. Następnie na uzyskanym zestawie wykonujemy wyszukiwanie semantyczne: konwertujemy zapytanie do wektora i znajdujemy najbardziej podobne embeddingi w Document / SemanticMemory. Jest to podejście zgodne z opisem „hybrid search” – łączy moc semantyki (cosine) z precyzją leksykalną (BM25) ⁷ ⁶.

Konkretnie wdrożenie: w Postgresie można utworzyć indeksy GIN na tekst (pełnotekstowo) oraz HNSW na embeddingach (pgvector). Przy wyszukiwaniu agent najpierw wykonuje zapytanie tekstowe (np. to_tsvector + @@ lub ILIKE) by znaleźć kandydatów, a następnie doprecyzowuje wynik według odległości wektorowej. Wyniki można łączyć algorytmem RRF (Reciprocal Rank Fusion), jak pokazuje literatura ¹². Dzięki temu agent „nie zgaduje” tylko najbliższego znaczeniowo – daje priorytet trafności kontekstowej. Takie hybrydowe wyszukiwanie jest obecnie standardem np. w Google Search ¹³ ¹⁴ i chmurowych usługach vektora ¹⁵ (Vertex AI Vector Search oferuje wbudowane zapytania hybrydowe) ¹⁶

6 .

Integracja narzędzi i bezpieczeństwo tokenów

Agent Lolek będzie korzystał z zewnętrznych API (Gmail, GitHub, GCP itd.), więc potrzebujemy bezpiecznie przechowywać **definicje narzędzi i poświadczenia**. W schemacie mamy model Tool (np. nazwa narzędzia, endpoint, JSON z konfiguracją OAuth) oraz Credential (związane z narzędziem, przechowujące tokeny). Kluczowe zasady bezpieczeństwa to:

- **Least privilege i zakresy:** dla każdego tokena definiujemy ograniczony zakres (scopes). Zgodnie z najlepszymi praktykami OAuth każdemu tokenowi nadajemy tylko potrzebne uprawnienia ¹⁷. Dzięki temu agent może np. czytać maile (gmail.readonly), ale nie wysyłać czy kasować niczego bez zgody. Zakresy zapisywane są w polu Credential.scopes .
- **Bezpieczne przechowywanie:** tokeny trzymamy w zaszyfrowanej postaci w bazie lub (jeszcze lepiej) w osobnym „secret vault” (np. HashiCorp Vault lub Google Secret Manager). Przykładowo, w modelu Credential.accessToken powinien być przechowywany szyfrogram. Agent podczas działania pobiera token z bezpiecznego źródła. Wzorem rozwiązań rynkowych (np. Auth0 Token Vault) po autoryzacji użytkownika tokeny zapisywane są w izolowanym magazynie ¹⁸ ¹⁹ . Następnie agent żąda dostępu jedynie do poświadczeń bieżącego użytkownika ¹⁹ . Taki wzorzec zapobiega wyciekom i atakom typu „confused deputy” – każdy token jest związany z tożsamością i zakresem.
- **Konfiguracja narzędzi:** model Tool może zawierać identyfikatory klienta OAuth, sekretne klucze itp., ale prawdziwe klucze nigdy nie są trzymane w jawnie postaci. Lepiej odwoływać się do nich poprzez odwołania do bezpiecznego magazynu. Agent korzysta z definicji Tool w bazie, a gdy potrzebuje wykonać akcję, pobiera zaszyfrowany token z Credential i używa go w żądaniu API.

Dzięki takiej strukturze agent Lolek „wie”, jakie narzędzie ma do dyspozycji i jakie ma do nich uprawnienia, ale nie ujawnia surowych tokenów. Całe powiązanie **Tool – Credential** umożliwia implementację mechanizmu *token vault*, gdzie agent otrzymuje token wyłącznie dla właściwego użytkownika i z zasięgiem określonym w **Credential.scopes** 19 17.

Mechanizm samokorekty (Self-Correction Loop)

Aby agent nie powtarzał tych samych błędów (np. nieprawidłowego deployu), potrzebujemy pętli sprzężenia zwrotnego. W bazie dane te realizujemy głównie przez **DecisionLog** i powiązane wpisy „lekcyjne”. Po wykryciu błędu agent generuje wpis w **DecisionLog** z kontekstem i szczegółami nieudanego działania. Następnie system analizy (lub sam agent) dopisuje wnioski – np. jako nową regułę w **ProceduralMemory** lub rekord w dodatkowej tabeli „LessonsLearned” wskazujący, czego unikać.

Kluczowe zasady architektoniczne (wg. praktyk budowania samodoskonalących się agentów 9 8) to:

- **Wersjonowanie pamięci:** każdą propozycję aktualizacji pamięci (np. zmianę **ProceduralMemory** lub dodanie nowego faktu) wprowadzamy dopiero po weryfikacji. Jeżeli feedback biznesowy pokazuje, że poprawka rozwiązała problem, zatwierdzamy ją; w przeciwnym razie wracamy do poprzedniego stanu 9. Przykładowo, po naprawieniu błędu deployu agent może oznaczyć “złego” wpisu jako nieaktualny i utworzyć poprawny.
- **Audyt i śledzenie:** logi **DecisionLog** łączą wyniki z wcześniejszymi krokami agenta, co umożliwia analizę przyczyn błędów 8. Dzięki temu agent „wie”, które działania doprowadziły do fiaska i unika ich w przyszłości. Na podstawie logów można automatycznie dodawać odpowiednie reguły do **ProceduralMemory** lub adnotacje do zadań.

Dzięki tym mechanizmom agent Lolek uczy się na doświadczeniach: nie tylko rejestruje błędy, ale też adaptuje swoje reguły działania. W efekcie kolejne próby działania (np. kolejny deploy na Vercel) są podejmowane z nową wiedzą i mniejszym ryzykiem powtórzenia problemu 9 8.

Podsumowanie: powyższy schemat Prisma oraz strategia zarządzania danymi budują „drugi mózg” agenta: wielowarstwową pamięć (epizodyczną, semantyczną, proceduralną) oraz hybrydowy mechanizm wyszukiwania, wspierany bezpiecznym systemem integracji narzędzi i pętlą samokorekty. Taka architektura pozwoli Lolkowi efektywnie zapamiętywać informacje z przeszłości, korzystać z nich kontekstowo oraz uczyć się na własnych błędach, zgodnie z najlepszymi praktykami agentów AI 1 7 19 9.

Źródła: Przykłady i definicje pamięci pobrano z artykułów IBM (AI Agent Memory) 1 3 4 oraz opracowań o architekturze agentów AI 2 9. Wskazówki dotyczące hybrydowego wyszukiwania pochodzą z publikacji o RAG 7 6, a zabezpieczenia tokenów – z praktyk bezpieczeństwa OAuth dla agentów 18 17.

---

1 3 4 What Is AI Agent Memory? | IBM
<https://www.ibm.com/think/topics/ai-agent-memory>

2 5 AI Agent Memory: Short/Long Term, RAG, Agentic RAG
<https://www.decodingai.com/p/memory-the-secret-sauce-of-ai-agents>

6 Hybrid search with PostgreSQL and pgvector | Jonathan Katz

<https://jkatz05.com/post/postgres/hybrid-search-postgres-pgvector/>

7 12 Hybrid Retrieval in RAG: Going Beyond Vector Search for Actionable Results | Medium

<https://medium.com/@clearmindrocks/hybrid-retrieval-in-rag-going-beyond-vector-search-for-actionable-results-940be6036435>

8 9 How to Build Self-Improving AI Agents through Feedback Loops | Datagrid

<https://datagrid.com/blog/7-tips-build-self-improving-ai-agents-feedback-loops>

10 ORM 6.13.0, CI/CD Workflows & pgvector for Prisma Postgres

<https://www.prisma.io/blog/orm-6-13-0-ci-cd-workflows-and-pgvector-for-prisma-postgres>

11 Vector type needed for storing OpenAI embeddings · prisma prisma · Discussion #18220 · GitHub

<https://github.com/prisma/prisma/discussions/18220>

13 14 15 16 About hybrid search | Vertex AI | Google Cloud Documentation

<https://docs.cloud.google.com/vertex-ai/docs/vector-search/about-hybrid-search>

17 8 API Security Best Practices For AI Agents | Curity Identity Server

https://curity.io/resources/learn/api-security-best-practice-for-ai-agents/?utm_content=357520214&utm_medium=social&utm_source=linkedin&hss_channel=lcp-25049399

18 19 Handling Third-Party Access Tokens Securely in AI Agents

<https://auth0.com/blog/third-party-access-tokens-secure-ai-agents/>